

Prædiken til Nytårsdag 2017.

Bording.

Læsning. Lukas. 2,21.

Godt nytår ønsker vi hinanden, og håber at det nye år bliver et godt år. For nogle år siden kaldte dronning Elisabeth året for anno horribilis. Det forfærdelige år. Og kigger vi ud over verden med 2016 bag os, så har det været et forfærdeligt år, med megen uro og krig og ødelæggelse i f. eks. Syrien. Og stadig millioner af mennesker på flugt og terrorisme som slår ned helt uforudsigeligt. Der er nok at være bekymret for og blive urolige over. Men ser vi på vores egen lille lokale verden, så har det været et godt år, med et stille liv stort set upåvirket af den store verden. Vi lever som vi er vant til.

Men også her er det så forskelligt, en familie har haft det godt og oplevet store glæder, en anden familie er ramt af sorg og sidder med smerte.

Surt og sødt i livets skål. Jo flere gange man har fejret nytårsskiftet jo mere husker man at livet er omskifteligt, og måske dæmper man sin overstadighed.

Livet kalder dog stadig på os, og kunsten er at leve med alle livets nuancer så at alle mennesker kan finde rum og plads til at være med sig selv på den underlige vej, livets vej er.

Bevare håbet i modgangen, og bevare medfølelsen i medgangen. Være sandt menneske i både medgang og modgang. Bevare troen som kan bære livet som det nu former sig for os.

De tekster vi har fået til at holde nytår med, handler alle om tro, og om ham som tog menneskelivet på sig, med både dets glæde og dets smerte, som bar menneskelivet med kærligheden som udgangspunkt.

Jesu historie er omgivet af mennesker, ligesom han gik ud for at være sammen med mennesker. Og der er i den hellige historie to makkerpar, som fik afgørende betydning for menneskes forhold til Gud, sådan som evangeliet fortæller os det.

Tro er det vigtigste i menneskelivet. Vi kan ikke leve uden tro.

Vi er mennesker, og vi formes af os selv i mødet med andre.

Individualiteten har formet sidste generation, men for mig og jeg tror mange andre, bliver det tydeligere og tydeligere at ingen kan leve alene.

Selv om der er en sund sjæl i en sund krop, så lider ånden under at være uden tro. For det er i ånden i os at vi forbindes med tro til den omgivende verden. Intet menneske er menneske uden i relationerne.

Og relationerne er lige så vigtige, ja måske endnu vigtigere end mad og motion. Og relationer kan ikke bestå uden tro og tillid.

Troen er menneskets livline.

Til hinanden og til Gud.

Det er menneskets liv, at det må leve i tro.

Troen har sin historie i menneskets historie og i Guds historie med mennesket. Og troen er kerne i den historie.

Jeg har brug for to makkerpar fra Bibelen til at illustrere dette.

Det er Adam og Eva, og det er Maria og Josef.

De repræsenterer hver deres eget kapitel i troens historie.

Eva og Adam er historien om troens kollaps.

Maria og Josef er historien om troens genfødsel.

Der er forskellige tolkninger på Eva og Adams historie og deres syndefald. Nogen mener at syndefaldet er historien om at blive bevidst om det seksuelle begær. Men syndefaldet går langt dybere ind i menneskets kerne, end at det bliver sin seksualitet bevidst. Vel er sex vigtigt for mennesker, men også det

ødelægges når troen og tilliden mellem mennesker er gået i stykker.

Eva og Adams historie handler om troen på Gud som går i stykker og erstattes af at tro på det som lover mig at blive som en gud. Blive som den der kan alt selv.

Da Eva rakte ud på fristelsens ord rakte hun ud efter at blive egenmægtig. Og det gjorde hun fordi hun havde mistet troen på Gud. Nu kan jeg forme mit liv helt uafhængigt af alle andre. Og når troen bliver til tvivl, så skal jeg forme mit liv selv. Så har jeg kun mig selv at tro på.

Og da Adam fik rakt muligheden spiste han også, og der stod de to, og blev som fremmede for hinanden. For der hvor man er uafhængige af andre, bliver man også som fremmede for hinanden. Man bliver konkurrenter og mærkeligt, at det så er seksualiteten som på en måde kommer til at holde mand og kvinde sammen trods alt.

Eva og Adams historie er historien om troens kollaps, og siden var det altid en kamp om hvem kan jeg stole på, når jeg har brug for en anden. Og i alle relationer mellem mennesker siden kender man denne historie om tro og svigt, og underligt er det, at det et menneske er mest bange for, er hvad et andet menneske kan gøre det.

Menneskelivet bliver historien om troens kamp, mellem tro og tvivl. Hvem kan jeg stole på?

Og Bibelens historie fortæller om denne kamp for at fastholde troen, og nævner Abraham der bliver som en troens fader. Han fik et ord og gik i tro. En livslang rejse hvor den stjerne han fulgte var det ord han troede på. Og efter er fulgt en lang række af mennesker som kæmpede med troen på Gud i deres liv, og oplevede sejre og oplevede nederlag.

På baggrund af Eva og Adams historie det spændende at læse Maria og Josefs historie. Maria og Josef er den modsatte historie af Eva og Adams.

Maria mødte gennem englen gabriel kaldet til det umulige. På en meget konkret måde skal Maria overgive sig med krop og sjæl til Gud i tro, give sig Gud i vold på en måde hvor hele hendes liv og fremtid er afhængig af Gud.

Maria skal gøre sig afhængig af Gud. Eva blev fristet til at gøre sig uafhængig af Gud.

Der hvor Eva bevægede sig væk fra Gud og brød relationen, der går Maria den modsatte vej, og bevæger sig så tæt ind i relationen med Gud som tænkes kan. Maria svarer: Lad det ske mig efter dit ord.

Og Maria blev den som bar Guds søn, frelseren ind i verden, bar ham som forener Gud og menneske ind i verden.

Og da Josef hørte om Marias tro, så får han også kampen om troen ind på livet, som sin egen kamp. Kan Josef handle som Maria og tro som Maria og gå med hende? Josef tog Maria til sig som sin hustru. Fælles tro og fælles liv.

Der hvor Eva og Adam skar forbindelsen til Gud over, der knytter Maria og Josef forbindelse til Gud.

Vi har disse to menneskepar i den hellige historie.

Eva og Adam som dem der mistede troen.

Maria og Josef som dem der troede på Gud og bar frelseren ind i menneskeslægten. Maria har fået navnet troens moder.

Troens betydning i Bibelens historie og i menneskets historie understreges så stærkt af at vi har disse to menneskepar i menneskeslægten. For det et menneske gør kan få meget stor betydning for slægten. Og i begge disse to menneskepars historie er troen det som former historien.

Den tro det ene par opgav den tro genfandt det andet par.

I julens salmer synger vi om at himmerigets dør er lukket op. Og Paulus skriver om at Alle er I Guds børn ved troen, i Kristus Jesus.

Det evangeliet så stærkt sætter ind i centrum af menneskets relation til Gud, er troen. Og som Paulus skrev det i epistellæsningen, så var det aldrig meningen at det skulle være anderledes. Loven var aldrig tænkt som centrum i menneskets relation til Gud. Mennesket lever af tro, og den retfærdige skal leve af tro.

Det betyder at centrum i menneskets relation til Gud er troen. Det er hjertebåndet som knyttes mellem Gud og menneske.

Og der hvor hjerterne er forbundne der formes handlingen af kærligheden.

I troen smelter kærlighed sammen til etisk handling.

Så at tro og handling følges ad.

Så at Gud og menneske kan følges ad i tro, og så at mennesker kan leve sammen med mennesker i fællesskab om livet.

Amen.